

องค์ประกอบของธุรกิจการบิน

ธุรกิจการบิน จะมีความเจริญก้าวหน้าและสามารถให้บริการแก่ผู้เดินทางได้อย่างรวดเร็วสะดวกสบาย มีประสิทธิภาพมากเพียงใดนั้น

องค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. บริษัทการบินหรือสายการบิน (Airline)
2. อากาศยานที่ใช้ในการบินหรือเครื่องบิน (Air Craft)
3. ท่าอากาศยานหรือสนามบิน (Airport)
4. สิ่งอำนวยความสะดวกในการบิน (Air Navigation Aid)

1. บริษัทการบินหรือสายการบิน **Airline**

ธุรกิจการบินหรือสายการบิน หมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลที่ประกอบ กิจกรรมขนส่งทางอากาศโดยเป็นเจ้าของหน่วยงานในการผลิตหรือ ให้บริการขนส่งทางอากาศตาม มาตรา 4 พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ผู้ดำเนินการเดินอากาศเป็นผู้รวบรวมปัจจัยการผลิตต่างๆ เช่น อากาศยาน บริการของ ทำอากาศยาน และบริการเครื่องช่วยในการเดินอากาศมาใช้บริการขนส่งทางอากาศ (Air Service)

ประเภทของบริษัทการบิน

การประกอบธุรกิจการบินในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. บริษัทการบินของรัฐ (State Air Carriers)

2. บริษัทการบินของเอกชน (Private Air Carriers)

บริษัทการบินของรัฐ (State Air Carriers) เป็นบริษัทการบินที่รัฐเข้าไปลงทุน หรือรัฐเป็นเจ้าของกิจการการบินเอง สำหรับประเทศไทยเคยมีบริษัทการบินของรัฐอยู่ **2** บริษัท คือ บริษัทเดินอากาศยานไทย จำกัด (บดท.) ซึ่งทำการบินเฉพาะสายการบินภายในประเทศ และบริษัทการบินไทย จำกัด ดำเนินกิจการบินระหว่างประเทศ ต่อมารัฐบาลได้รวมกิจการการบินทั้งสองเข้าด้วยกันตั้งแต่ เมื่อวันที่ **1** เมษายน พ.ศ. **2531** โดยใช้ชื่อใหม่ว่า **บริษัท การบินไทย จำกัด**

บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด นับได้ว่าเป็นบริษัทการบินของคนไทยบริษัทแรก หลังจากที่แยกตัวออกมาจากกิจการบินของทหารเมื่อปี พ.ศ. **2472** ได้จดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิเมื่อวันที่ **3** กรกฎาคม **2473** จัดตั้งบริษัทเดินอากาศ จำกัด (**Aerial Transport Of Siam Co., Ltd**) ทำการบินภายในประเทศไปยังจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งทางรถไฟยังไม่ถึง โดยมีฐานบินที่สำคัญอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมาเริ่มเปิดให้บริการเมื่อวันที่ **24** สิงหาคม **2474**

▶ เส้นทางการบินจากกรุงเทพฯ - นครราชสีมา - ร้อยเอ็ด - นครพนม

▶ เส้นทางบินจากกรุงเทพฯ - นครราชสีมา - ขอนแก่น - อุดรธานี

ทำการบินสัปดาห์ละ **2** เที่ยวบิน กิจกรรมบินภายในประเทศได้รับความนิยมจากประชาชนเป็นอย่างมาก จึงได้ทำการขยายเส้นทางสู่จังหวัดในภาคเหนือและภาคใต้คือ

▶ เส้นทางบิน (ภาคเหนือ) จากกรุงเทพฯ - นครสวรรค์ - ตาก - เชียงใหม่

▶ เส้นทางบิน (ภาคใต้) กรุงเทพฯ - สุราษฎร์ธานี - พังงา - ภูเก็ต

ระยะเวลาต่อมาประเทศไทยได้เข้าสู่ภาวะสงครามโลกครั้งที่ 2
ทรัพย์สินของบริษัทซึ่งได้แก่ เครื่องบินและสนามบินได้ถูกทำลาย
เสียหายมาก จึงจำเป็นต้องยุบเลิกกิจการไป เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2
ได้ยุติลงรัฐบาลจึงได้ริเริ่มกิจการการบินพลเรือนขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งโดย
ให้กระทรวงคมนาคม ไปวางแผนดำเนินงานการบินของประเทศและ
ได้มอบหมายให้กองทัพอากาศซึ่งได้ซื้อเครื่องบินจากสัมพันธมิตรที่ผลิต
เหลือใช้จากสงครามจำนวนมากนำมาปรับปรุงใช้ดำเนินงานด้าน
กิจการพลเรือนไปพลางก่อน โดยใช้งบประมาณและเจ้าหน้าที่ของ
กองทัพอากาศจนกว่ากระทรวงคมนาคมจะวางแผนดำเนินงานในรูป
บริษัทจำกัดได้เรียบร้อย จึงจะรับงานมาดำเนินการต่อไป

ดังนั้นกองทัพอากาศจึงได้ดำเนินกิจการรับส่งผู้โดยสาร ไปรษณีย์และพัสดุภัณฑ์ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2489 เป็นต้นมา ครั้นถึงวันที่ 1 มีนาคม 2490 กระทรวงคมนาคมได้วางแผนการดำเนินงานด้านการบินพลเรือนได้สำเร็จ จึงทำการก่อตั้ง บริษัท เดินอากาศไทย จำกัด (Siam Airway Co., Ltd.) ใช้ชื่อว่า บตท. ขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง ทำการบินเฉพาะเส้นทางภายในประเทศ

ครั้งต่อมารัฐบาลมีความเห็นว่า ประเทศไทยน่าจะมีสายการบินของชาติทำการบินระหว่างประเทศ **บริษัท การบินไทย จำกัด** จึงได้ก่อตั้งขึ้นในปีพุทธศักราช **2503** โดยบริษัท เดินอากาศไทย จำกัด กับบริษัทสายการบินสแกนดิเนเวียนแอร์ไลน์ ซิสเต็ม (เอส เอ เอส)

ในปีพ.ศ. **2534** บริษัทได้นำหุ้นเพิ่มทุนออกจำหน่ายแก่ประชาชนทั่วไปและพนักงานจำนวน **100** ล้านหุ้น มูลค่า **1,000** พันล้านบาทส่วนอีก **200** ล้านหุ้นมูลค่า **2,000** ล้านบาท นั้นจะนำออกจำหน่ายเมื่อคณะกรรมการบริษัทพิจารณาเห็นสมควรต่อไป ดังนั้นปัจจุบันบริษัทจึงมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น **14,000** ล้านบาท

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงคมนาคม ดำเนินกิจการด้านการบินพาณิชย์ในประเทศและระหว่างประเทศในฐานะสายการบินแห่งชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของประเทศ ที่ดำเนินกิจการแข่งขันกับต่างประเทศในธุรกิจสายการบินโลกและเป็นรัฐวิสาหกิจที่สามารถทำกำไรต่อเนื่องกันเรื่อยมาทั้งยังได้รับการยกย่องในด้านต่างๆให้อยู่ในระดับสายการบินชั้นนำของโลกเสมอ

บริษัทสายการบินของเอกชน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ จะทำการบินไปยังจังหวัดต่างๆ ในประเทศไทย ที่มีผู้โดยสารเป็นจำนวนมากและเป็นจังหวัดใหญ่ ที่มีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เช่น จังหวัดภูเก็ต เชียงใหม่ เชียงราย พิชญ์โลก หาดใหญ่ กระบี่ สุราษฎร์ธานี ฯลฯ รวม 22 แห่ง แต่ยังมีสถานที่บางแห่ง บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ไม่สามารถให้บริการได้ อาจจะเป็นเพราะมีผู้โดยสารน้อยไม่คุ้มทุนหรือมีสนามบินเล็กเกินไปไม่สามารถนำเครื่องบินไปลงได้

ปัจจุบันมีบริษัทการบินเอกชนประกอบกิจการเดินอากาศ จำนวน 28 บริษัท ให้บริการทั้งใช้เครื่องบินขนาดเล็กบรรทุกผู้โดยสารได้เพียง 16 คน ใช้สนามบินมีระยะทางวิ่งน้อย หรือใช้บริการเครื่องบินปีกหมุน ซึ่งไม่ต้องใช้สนามบินสำหรับบินขึ้น-ลง การให้บริการของบริษัทการบินเอกชนเหล่านี้ อาจจะทำการบินประจำและไม่ประจำทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการให้เช่าเหมาลำ ทั้งนี้เพราะการให้บริการ ทางการบินของบริษัทเอกชน จะต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงคมนาคม และจะไม่เป็นการแข่งขันกับบริษัท การบินไทย จำกัด

แต่จะทำการบินไปยังสถานที่ซึ่งบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ไม่ให้บริการ บางครั้งจะเป็นการ 19 ให้เช่าเหมาลำเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง เช่น การสำรวจแหล่งทรัพยากร การควบคุมการจราจร การเคลื่อนย้าย พนักงานไปยัง แหล่งขุดเจาะน้ำมันกลางทะเล ฯลฯ เป็นต้น การให้บริการของบริษัทเอกชน เหล่านี้จะต้องใช้ เครื่องบินที่ใดมาตรฐานสากล มีความปลอดภัยในการบิน มี นักบินที่มีความรู้ความสามารถ และในบางแห่ง จำเป็นจะต้องใช้สนามบินของ กรมการบินพาณิชย์ในต่างจังหวัด เช่น สนามบินจังหวัดตาก สนามบินแม่สอด สนามบินจังหวัดตรัง เป็นต้น

2 อากาศยานหรือเครื่องบิน (Aircraft)

ความใฝ่ฝันของมนุษย์ที่จะบินได้อย่างนกมีมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล ดังจะเห็นได้จากนิยายปรัมปราของทุกชาติทุกภาษา อากาศยานรูปแบบแรกของโลกคือ ว่าว เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 500 ปีก่อนคริสตกาล จนถึงต้นศตวรรษที่ 16 Leonardo Da Vinci ศิลปินวิศวกรและนักออกแบบชาวอิตาลีได้ทำการศึกษาค้นคว้ากิริยาของนก คิดค้นใบพัด **เครื่องบิน (Air Craft)** และร่มอากาศ (Parachute) ได้สำเร็จปี ค.ศ. 1938 สภาคองเกรสของสหรัฐอเมริกาได้จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบทางการบินพลเรือนที่เรียกว่า Civil Aviation Authority - CAA เพื่อก่อให้เกิดเสถียรภาพในด้านอัตราค่าโดยสาร เส้นทางการบินของสายการบินและความปลอดภัยทางอากาศพัฒนาและดำเนินการเกี่ยวกับระบบควบคุมจราจรทางอากาศ รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานในการสร้างเครื่องบินเพื่อใช้ในธุรกิจ การบินสำหรับผู้ผลิตอากาศยานปรากฏว่ามี 2 ค่ายใหญ่ๆ คือ สหรัฐอเมริกาผู้ผลิตเครื่องบิน Boeing และยุโรปผู้ผลิตเครื่องบิน Airbus (ฝรั่งเศส)

ประเภทของอากาศยาน สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทคือ

1. แบ่งตามชนิดการขับเคลื่อน

- ▶ อากาศยานที่ใช้ใบพัดในการขับเคลื่อน (Turbo propeller Aircraft) โดยใช้เครื่องยนต์ตั้งแต่ 2-4 เครื่องยนต์ เหมาะสำหรับการบินในเขตแดนต่ำๆ เพราะประหยัดน้ำมันได้มากต้องการทางวิ่ง - ขึ้นลงระยะสั้นและง่ายต่อการควบคุม
- ▶ อากาศยานไอพ่น (Turbo-Jet Aircraft) เป็นเครื่องบินไอพ่นใช้ เครื่องยนต์ 2-4 เครื่องบรรทุกผู้โดยสารได้มาก ความเร็วสูง สามารถบินได้โดยประหยัดในเขตแดนบินที่สูง (ระดับ 35,000 ถึง 40,000 Ft) ต้องการทางวิ่ง - ลงยาวเพราะมีความเร็วสูง เหมาะสำหรับผู้โดยสารที่ต้องการความเร็วในการเดินทาง
- ▶ อากาศยานความเร็วเหนือเสียง (Supersonic Transport) เป็นอากาศยานที่มีความเร็วเหนือเสียง คือ 760 ไมล์ต่อชั่วโมง (1,195 กิโลเมตรต่อชั่วโมง) เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีในชื่อของเครื่องบินคอนคอร์ด โดยสายการบิน Air France นำมาบินระหว่างกรุงปารีส - นิวยอร์ก ด้วยความเร็ว 2.2 เท่าของเสียง เพดานบิน 45,000 - 80,000 ฟุต ค่าโดยสารราคาแพงเพราะทำได้เร็วมากแต่ต่อมา เกิดอุบัติเหตุทางอากาศ ทำให้ผู้โดยสารเสียชีวิตทั้งลำเครื่องบินชนิดนี้จึงไม่เป็นที่นิยมทำให้ต้องเลิกกิจการไป

2. แบ่งตามชนิดของผู้ใช้บริการ

- ▶ เครื่องบินโดยสาร (**Passenger Aircraft**) เป็นอากาศยานที่ให้บริการบรรทุกผู้โดยสารเท่านั้น มีที่นั่งสำหรับบริการผู้โดยสารแบ่งออกเป็นชั้นต่างๆ ที่มีความสะดวกสบายและเสียดำโดยสารถูกแพงไม่เท่ากันคือผู้โดยสารชั้น 1, ชั้นธุรกิจ ผู้โดยสารชั้นทัศนัจร (ประหยัด)
- ▶ เครื่องบินบรรทุกสินค้า (**Freight Aircraft**) เป็นเครื่องบินที่ผลิตขึ้นเพื่อบรรทุกสินค้าโดยเฉพาะ จัดให้มีพื้นที่สำหรับการขนส่งสินค้าอย่างเป็นระบบ
- ▶ เครื่องบินแบบผสม (**Combine Aircraft**) เป็นอากาศยานที่ผลิตขึ้นเพื่อทำการขนส่งทั้งผู้โดยสารและสินค้าผสมกันไป โดยปกติใช้ขนส่งสินค้าจะมีการเลื่อนถอดเก้าอี้ผู้โดยสารออกบางส่วนทำให้สามารถขนส่งสินค้าได้มากขึ้น

3. แบ่งตามที่พิสัยการบิน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

- ▶ เครื่องบินพิสัยใกล้ (Short Range Aircraft) ผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ในการบินระยะใกล้บรรทุกผู้โดยสารได้ไม่มากนัก เช่น เครื่องบิน Boeing 737-200
- ▶ เครื่องบินพิสัยปานกลาง (Medium Range Aircraft)
- ▶ เครื่องบินพิสัยไกล (Long Range Aircraft) สามารถบินได้ระยะไกลข้ามทวีป จากยุโรปมายังประเทศในแถบเอเชียโดยไม่ต้องแวะเติมน้ำมันเชื้อเพลิงระหว่างทาง สามารถบรรทุกผู้โดยสารได้ครั้งละมากๆ

บริษัทผู้ผลิตอากาศยานที่สำคัญของโลก

1. **บริษัทโบอิง แอโรสเปซ จำกัด** เป็นผู้ผลิตอากาศยานของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งผลิตเครื่องบินประเภทต่างๆ เช่น B 727, B 737, B747

2. **บริษัทแมคดอนเนลล์ ดักลาส จำกัด** เป็นบริษัทผู้ผลิตอากาศยานของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งผลิตเครื่องบิน DC และ MD แบบต่างๆ เช่น DC-8, DC-9, DC-10 ,MD 11 , MD81

3. **บริษัทแอร์บัส อินดัสตรี จำกัด** เป็นบริษัทผู้ผลิตอากาศยานของประเทศฝรั่งเศส ซึ่งผลิตเครื่องบิน Airbus แบบต่างๆ เช่น A-300 ,A-310 4. **บริษัทบริติช แอร์คราฟ คอร์ปอเรชั่น จำกัด** เป็นบริษัทผู้ผลิตอากาศยานของประเทศอังกฤษ ซึ่งได้ร่วมกับบริษัทแอโรสเปเชียล จำกัด ของประเทศฝรั่งเศสผลิตเครื่องบินความเร็วเหนือเสียง Concorde ขึ้น

3. ทำอากาศยานหรือสนามบิน (Airport)

ทำอากาศยาน หรือสนามบิน จัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการขนส่งทางอากาศ ทั้งนี้เพราะเครื่องบินจะบิน

ขึ้น - ลงได้นั้น จะต้องอาศัยสนามบินเป็นลานวิ่งส่งเครื่องบินที่มีเครื่องยนต์ในการขับเคลื่อนช่วยยกลำตัวเครื่องบินขึ้นสู่ท้องฟ้า ยิ่งเครื่องบินที่มีขนาดใหญ่บรรทุกผู้โดยสารและสินค้าเป็นจำนวนมาก จำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องยนต์เป็นพลังขับเคลื่อนที่แรงดังดูดของโลก ที่มีสมรรถนะสูงจึงจำเป็นต้องมีเส้นทางวิ่งที่ยาวและรับน้ำหนักได้มาก เมื่อเวลาเครื่องบินจะต้องบินลงน้ำหนักที่กระทบมายังสนามบินก็มีจำนวนมหาศาล การสร้างสนามบินจึงเป็นกิจกรรมที่ต้องลงทุนสูง ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำอากาศยานหรือสนามบินจึงมีความสำคัญ ทั้งทางด้านการเมือง ยุทธศาสตร์และนิเวศวิทยา

<https://www.straitstimes.com/asia/se-asia/expansion-plan-for-bangkoks-suvarnabhumi-airport-to-cost-26b-to-cope-with-tourists>

ลักษณะที่สำคัญของท่าอากาศยาน มี 4 อย่าง คือ

1. โครงสร้างพื้นฐาน การดำเนินงานในท่าอากาศยานมีองค์ประกอบเป็นจำนวนมาก เช่น การจราจรทางอากาศทั้งด้านผู้โดยสารและสินค้า กิจกรรมทางการพาณิชย์ต่างๆ และกิจกรรมทางการพัฒนาที่ดินรอบๆท่าอากาศยาน เป็นต้น

2. กิจกรรมผูกขาด ซึ่งหากิจกรรมอื่นๆ เป็นคู่แข่งกันได้ยาก ในอนาคตมีแนวโน้มว่าหากได้มีรูปแบบการบริหารที่เหมาะสมแล้ว ต้นทุนการให้บริการเฉลี่ยจะลดต่ำลง

3. บริบทด้านต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อประเทศ และมีความสัมพันธ์กับ
กิจการอื่นๆของประเทศในด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

4. ลงทุนสูงและมีกิจกรรมประกอบมาก ต้องใช้เงินทุนในการก่อสร้างและพัฒนา
มากเนื่องจากมีกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกท่าอากาศยาน เช่น
ทางเข้า - ทางออก การรักษาความปลอดภัย การตรวจจราจรทางอากาศ การ
ให้บริการเครื่องช่วยการเดินทางทางอากาศ ระบบไฟฟ้าสนามบิน การสื่อสารโทรคมนาคม
 เป็นต้น ทำให้หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย เชื่อว่าท่าอากาศยานในขั้นแรกๆของ
การพัฒนาตามต้องดำเนินการโดยภาครัฐเท่านั้น เนื่องจากใช้เงินทุนสูง มีผลกระทบต่อ
ต่อภาคสาขาการผลิต การเมืองและเพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์ที่ไม่เป็น
ธรรมจากผู้ให้บริการ

4. เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ (Air Navigation Aid)

อากาศยานที่ใช้ทำการบินในปัจจุบันนี้ สามารถบรรทุกผู้โดยสารได้เป็นจำนวนมาก ระบบควบคุมการบินจึงจำเป็นที่จะต้องใช้เทคโนโลยีสูง ใช้พนักงานควบคุมเพียงไม่กี่คน แต่การที่อากาศยานจะปลอดภัยในการบินได้มากน้อยเพียงใด จำเป็นต้องมีหน่วยงานภาคพื้นดินอำนวยความสะดวกทั้งในเวลาก่อนที่เครื่องบินจะบินขึ้นสู่ท้องฟ้า การให้คำแนะนำในระหว่างทำการบิน และเมื่อถึงจุดหมายจะนำเครื่องร่อนลงสู่สนามบิน ก็จะต้องอาศัยอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆมากมาย ระบบควบคุมจราจรทางอากาศปัจจุบัน ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาด้วยเหตุที่กิจการบินเป็นที่นิยมและหนาแน่นฟ้าเกิดความคับคั่งมากขึ้น จึงจำเป็นต้องพยายามป้องกันมิให้อากาศยานชนกันกลางอากาศ

การติดตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในด้านการบิน เช่น สถานีวิทยุสื่อสารการบิน
สถานีวิทยุเครื่องช่วยการบินเดินอากาศและเครื่องช่วยการบินเดินอากาศประเภท

Visual Aids

- 1.VOR (Very High Frequency Omni Directional Range) เป็นสถานีวิทยุเครื่องช่วย
การบินเดินอากาศที่บอกมุมในแนวราบ ของเส้นทางการบินให้กับนักบิน
- 2.ILS (Instrument Landing Systems) เป็นสถานีวิทยุเครื่องช่วยเดินอากาศให้นักบิน
สามารถนำเครื่องร่อนลงสู่สนามบิน ในภาวะที่ทัศนวิสัยต่ำ
- 3.NDB (Non Directional Beacon) เป็นสถานีวิทยุเครื่องช่วยการบินเดินอากาศ ที่บอกมุม
ระหว่างหัวของเครื่องบินกับที่ตั้งของสถานี

4. RADAR (Radio Range and Detecting) เป็นสถานีเครื่องช่วยการเดินอากาศ ที่ใช้ติดตามความเคลื่อนไหวของเครื่องบิน (ตำแหน่ง ระยะทาง ความเร็วและความสูง)
5. DME (Distance Measuring Equipment) เป็นสถานีวิทยุเครื่องช่วยการเดินอากาศ ที่ใช้บอกระยะทาง
6. PAPI (Precision Approach Path Indicator) เป็นระบบเครื่องช่วยการเดินอากาศแบบใช้แสงไฟที่บอกมุมด้านของเครื่องบินขณะบินลงสู่สนามบิน มีจำนวน 59 สถานี
7. ALS (Approach Light System) เป็นระบบเครื่องช่วยการเดินอากาศแบบใช้แสงไฟ ในการนำร่องให้เครื่องบินเข้าหาหัวทางวิ่ง มีจำนวน 21 สถานี
8. สถานีวิทยุสื่อสารการบิน VHF, UHF, HF เป็นสถานีวิทยุสื่อสารการบินระหว่างเครื่องบินกับหอบังคับการบิน และระหว่างหอบังคับการบินด้วยกันเอง มีจำนวน 36 สถานี

- ▶ **การบริการการจราจรทางอากาศ (Air Traffic Service)** เป็นงานบริการควบคุมการจราจรทางอากาศ ซึ่งยึดถือระเบียบปฏิบัติตามมาตรฐานที่องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) กำหนดไว้
- ▶ **การบริการสื่อสารการบิน (Communication Service)** เป็นงานบริการสื่อสารการบินและอุปกรณ์ในการเดินอากาศ รวมทั้งบริการสื่อสารระหว่างสถานีพื้นดิน (Point to Point) ระหว่างศูนย์สื่อสารการบินภายในประเทศต่างๆ และบริการสื่อสารระหว่างพื้นดินกับเครื่องบินที่จะออกจากประเทศนั้นๆ
- ▶ **การบริการอุตุนิยมวิทยาการบิน (Meteorology Service)** เป็นงานบริการด้านข่าวอากาศและพยากรณ์อากาศสำหรับการบิน ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการเดินอากาศ โดยนักบินที่จะทำการบินควรต้องทราบข้อมูลด้านอุตุนิยมวิทยาการบินเสียก่อน จึงจะสามารถนำมาวางแผนการบิน (Flight Plan) ได้เป็นอย่างดี ทำให้เครื่องบินเดินทางด้วยความปลอดภัย รวดเร็ว และประหยัดขึ้น รวมทั้งการถึงที่หมายปลายทางตามกำหนดเวลาอีกด้วย